

KRONIKA

LPT Cidlina

1990

MCMXC

UROZENÁ ŠLECHTA

Cidlinský král Karel I. Zahradník
Královský místodržící Čmolda, pán z Markovic
Vrchní dvorní muzikant Matěj z Jičina
Královský uzenář Petr Jiránek
Obětaví ranhojiči Renata Jiránková
Václav Spousta

POKORNÍ PODDANÍ

Radek Hynek
Tomáš Serbousek
Petr Kovář
Láďa Tykal
Marcel Charvát

Radka Šolcová
Nona Brzobohatá
Angelika Tykalová
Karolína Šormová
Martina Vojtíšková
Jana Říhová
Renata Klusáčková
Káča Skořenová

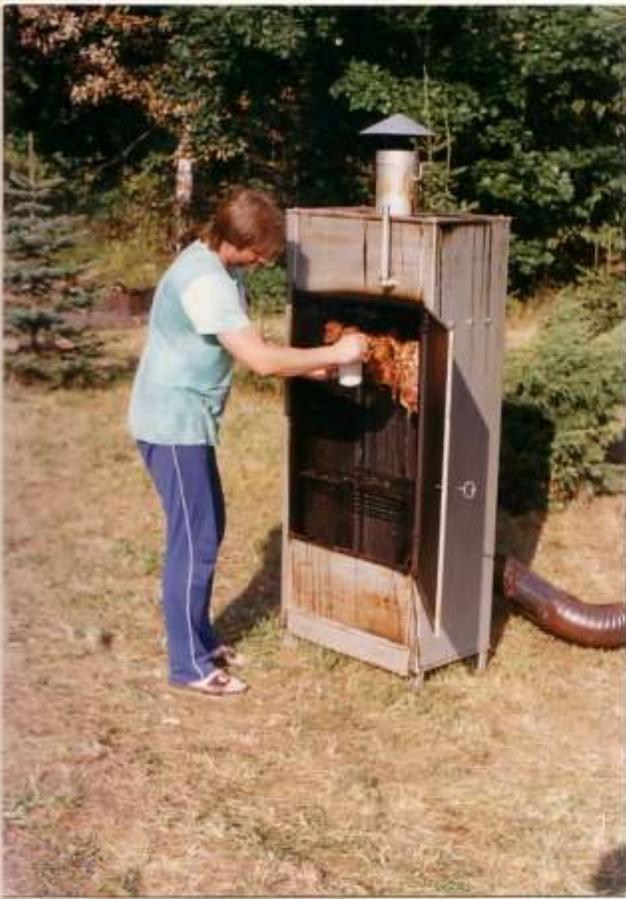
PÁŽATA

Marek Vlastník nauč.
Ivana Peřinová
Jiří Šubrť (Zoban)
Pavlína Dobrá (SEXuelka)
Martina Ruczová

Flákota

(promiň Rencō)

Ze dlouhých
večerů (a nocí)

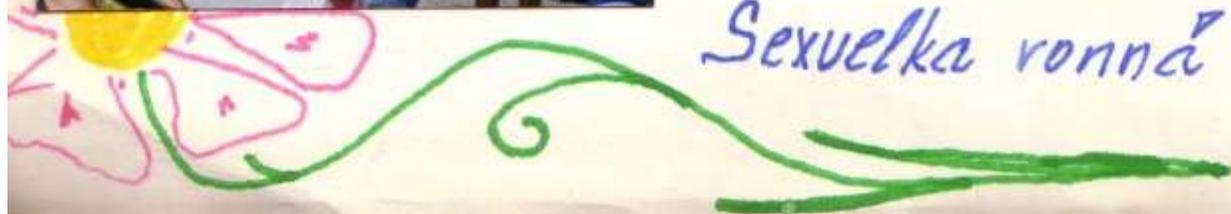

A záre "BUDE FRÁKOTA"

Sexuelka vonná

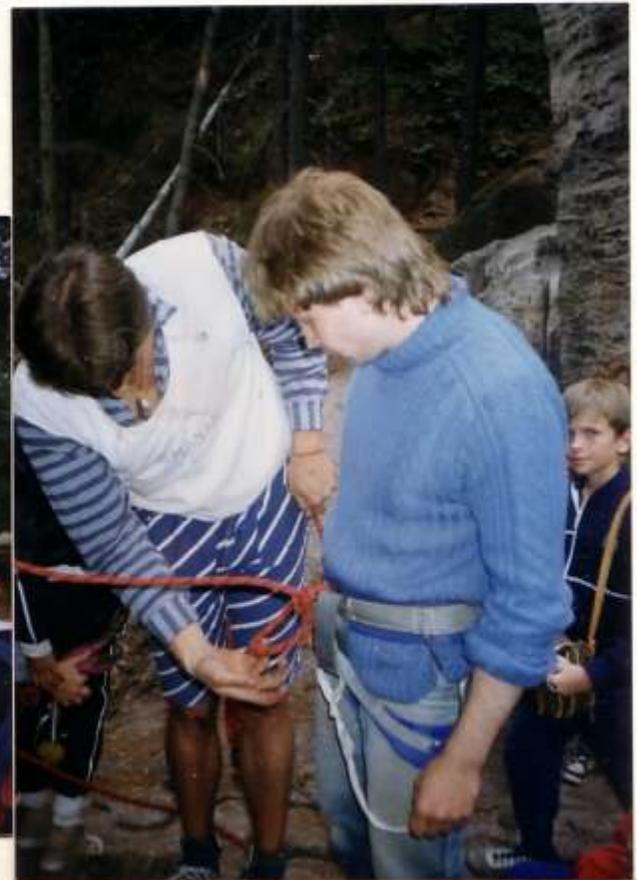
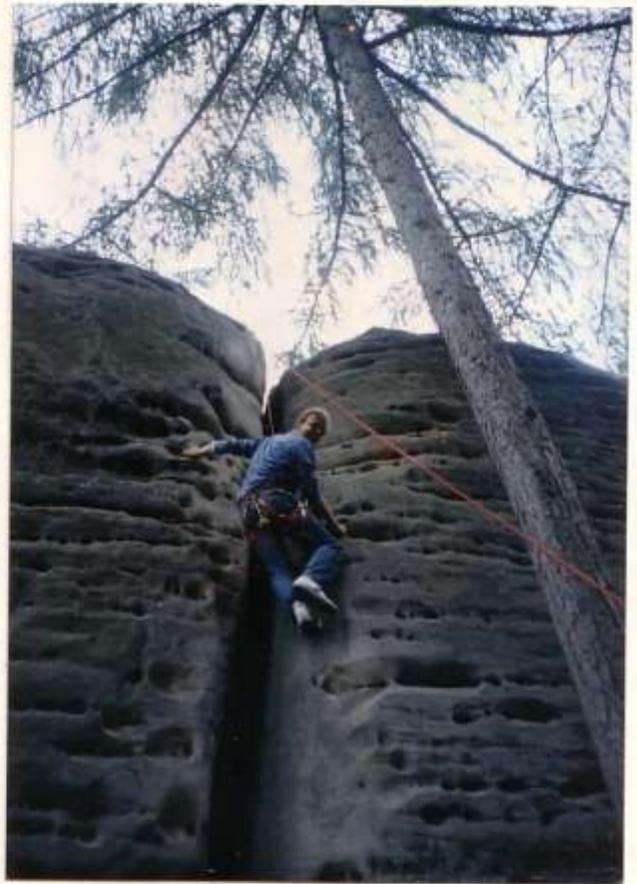
Výlet do Prachovských skal

Úvod začalo slovicím křesťanů. Těm nezdálo se, že
byli a myslil si, že když nám ráno o 6³⁰ hodin
do ampionu ten děsný strážník toho alpského
křesťana, že se budeme slevit s jízdy od ucla
k uclu. Nevím, jak se stalo, ale já když
dodala, když to bylo zabití.

Takže to naplnění úniku do prachovských nám
jednotlivě Boža s křesťanem naplatovala
křesťany a ostatní jízdy, s křesťanem s nimi
jinej placala. do 4 hodin namích, a vyložit
ome. Děti od 1. do 5. oddělu frčely sladem
a ostatní, třeba jáť jáť jime slapali
přes koluce. ucla přehrála klade. téměř
každý s nás obdržel vyřičku pro spjini, ale
ne každý měl tu možnost se domluvit.
Také třeba změna s matijem soustavně
pobírali od předu do zadu strážní.

Či se stala ta závažná věc a my se
s jazykem vyplatěným na světě dostali k tak
dlouhému očekávanému čokoládě. Děti dostaly
limonády. no a protože se některé redoucí
začali zdráhat a poprvé se u nich přerazly
nemoci zvané, abstrak, museli dostat první pomoc.
Takže jime si naordinovali známý lík Ferretus
Hochis.

Očekávaně se zas po roce spjil Halup s
clu, čim se dopustil velké chyby, což objasně

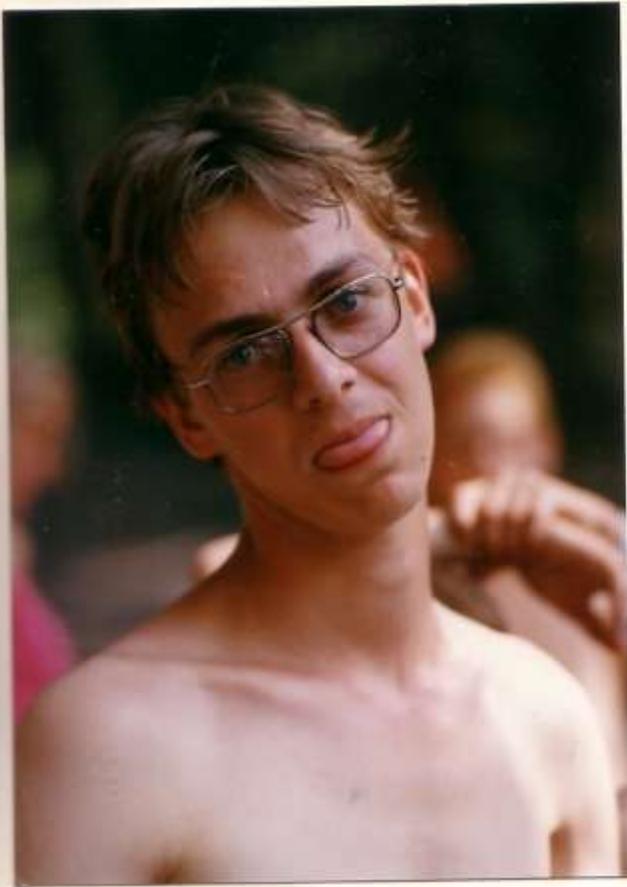

roději. Asi po půl hodině, když osvětlení sláblo
jme se vydali na dálnici, Lerebrocellan a jinyjui,
osvětlaný svět. Tento svět se vymanuje tím, že si
v největším palernu se tu najde několik
louček, které slouží ke zmečání čunů při naší
příchli k BOMBARDE. Zároveň byl, že se Lerebrocellan
ryšlo.

no, co bylo potom, to je více jasné. Důležitý
bylo až to, v pořadí druhé zadrženi, tentokrát
na turistický cestě. a tam začal byl důstojně
se rozlétno. v první fázi tam byli nona, ja,
Holupinovi a Radka. a tam jsme se potykali
s Holupovou peněženkou a mezi námi soudruhy
vstali několik vymanujel ryšoš, které nám
naše komunistické křemí skýla. mimo jiné
si narozem Holupovyly uyna, které jsme
statičnē asi hodinu křilili a byclom potom
křilili, že se mu slastně před rohem a půl
naročila derra / ledy ne' uyn). Jako poslední
byla aslara MDŽ. Zároveň byl letový, že si
příteli Holup ryšuce asi dvě vyplaty dypředu
nona se v opojení lalodnělo křimáčelo
mamene začala dolone smát z ryšelleji,
člři si zály po našem přelodu vřimeli
i ostatní nřistěonici.

Cesta do labora pšibilla pšikud ryšelleji
a to hned k několika důvodů :

1) děti ~~na~~ lalla sečere a ja'

2) cestou zpátky jsme zpirali a hráli klobouk
a hůl, deka a síd a molerita, dopředu,
dopředu, do strany, pískun

3) náš vedoucí sála:

a) flákota

b) ridina obličejito, oosenito

c) těšina na nečreč a dále netřik
dřabnoči, jako posel, sprcha a soudru
genoačnu tajimnik, který se lesos uobil
hlídal náš vidlinový úrad dV.

4) radost k bezúročito návratu do těičto
luně mě)

Mimochodem jsem cestou našel ika jako
roni a dostala jsem vyřítatku. Ony pro vyjění
ač podotýji jsem pochopila, si to byla finta fů,
protože jsem se marně pokoušela domáhat se
spřít s ostatními.

na zářer vyřlelu mužův dodal jidine:
"Dětuji soudruku Jaroukozi, který to
vše zamě"

no, tak to by bylo v oaclova asi
tak zállno.

a na úplný zářer mořd renitace se
zářeni, soudruku emlouoaim vřpadnyjín etona^{no}noim,
že mám práedniny, a ty jsou oboveny od
práedna, které se ledť práě nacháči i se mě
a tudě jsem se lutoě dopučila netelita
gramatilyč dčyb.

Čest práči soudruku a soudručky

Revoa (edrovošnie)

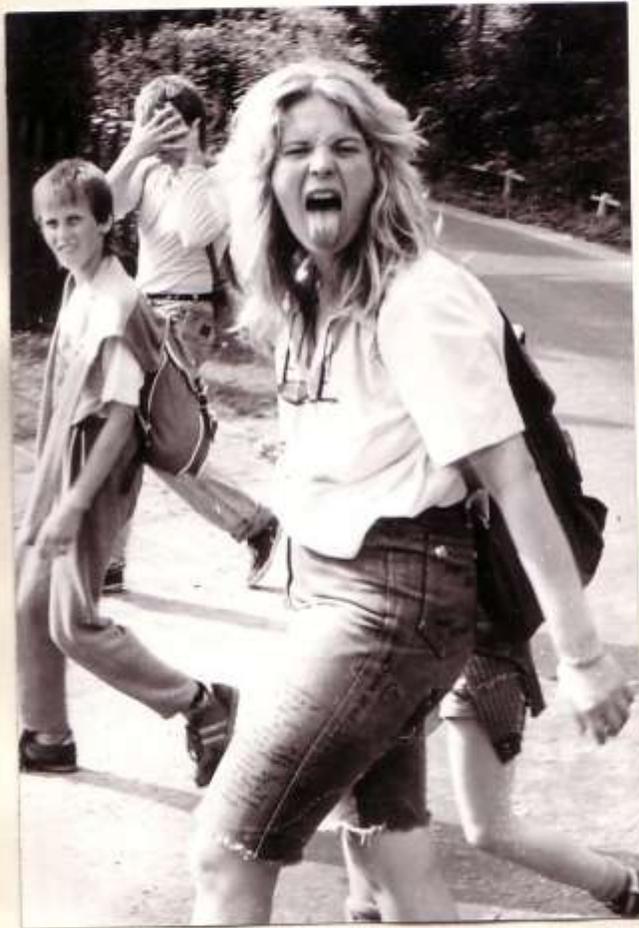
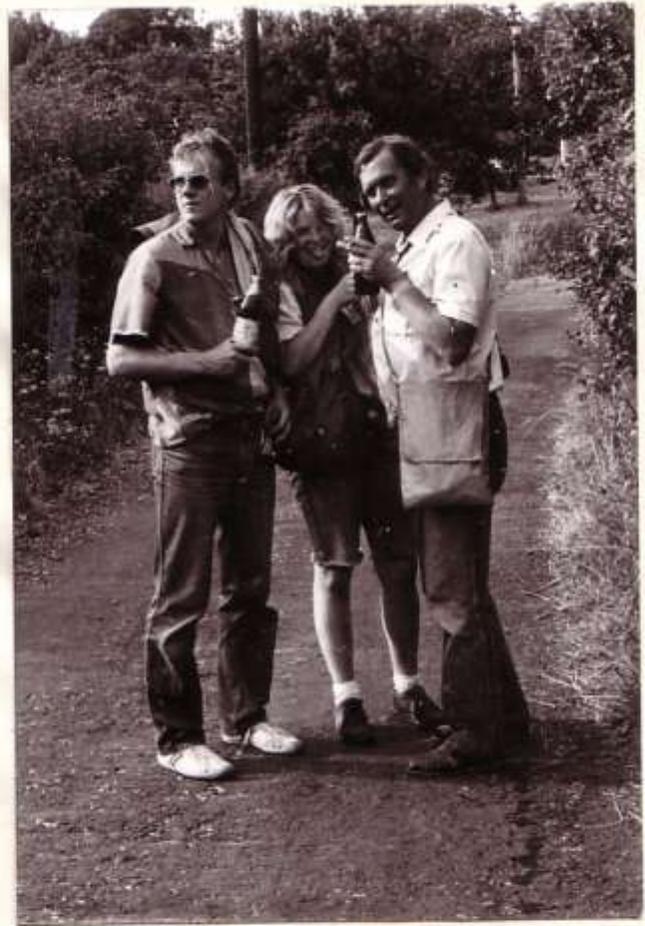

NEZAPOMENUTELNÝ

ZÁŽITKY ...

Jako každý večer, tak i 9. 8. jsem se šel vstříknout současně jako jediná mladá rodina a matě manželů mládežnické kampaň. Prohládky jsem ~~prohládky~~ prohládky lábna, dítě, ale i mitropolitické situaci u nás, a Čičač a na MORAVĚ. Samozřejmě prohládky i dlouho očekávaná dístava, která navštívila mlčí město a vyslechla spouště mechanismů. Šel jsem jeden kolobek na dvě lžve a všim se svých podivných nocí čimnal a svůj svět. Prohládky i mikrobiálně potěšeni mlčí lábna mezi prázdnou a lžve prázdnou, které se objevily pod "mlčími." Když jsem se dostal do vyhledání kabátu jsem do regálu a pokusil se najít mikrobi předcházejících dnů.

Jako jsem samozřejmě vstříknout mlčí do kampaň, až jsem našel tu velkou mlčí po uši, jejichž lábna jsem našel opilec... ale já jsem byl po máš sál, když jsem spatřil šifru, kterou se své sympatich. měče vřel flablu. Ale se objevil

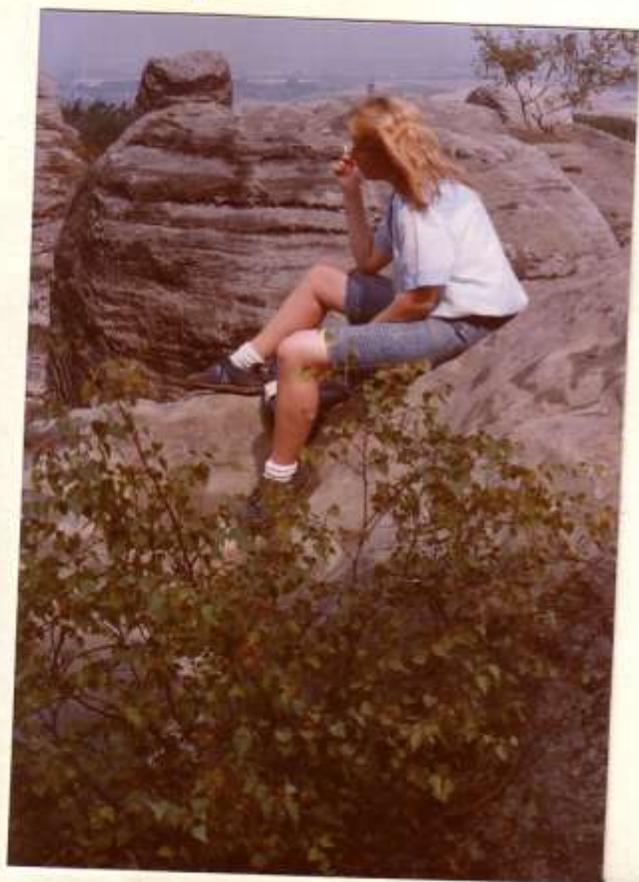

flaske, vybrat flaske a kulinární - na horách
 podoben. někdo netušil, protože viděl síť
 se stávkou to je mad na skocím' tohora
 (spolu s přáteli flaske + basy - nedostatek místa - kulinární stávkou
 od piva). Síť byl
 musel být celý den rozložení. Ani pak
 jarda - nezotřel (mimo jiné spánek kůže
 od 5 dětí) moudrý, co má s tímto stávkou
 (družin) dlat.

Tímto náležitě místem se dlouhá
 letá káží v našich pamětech a byla
 častou skvělou slávkou.

Jediná Morava a čísla

Morava

JAK JÁ SE
 DOSTANU
 ZPÁTKY
 NA
 MORAVU?

Neděle 12. 8. 1990

A je to lada. První neděle v láboře. Za nor-
málních okolností by byl budíček o hodinu později.
A samozřejmě bez rozsvícení. Jenže náš soudruh
generální tajemník nás vyláhl z postele (naštelil
jen lábořným roklauem, nikoli osobně) už
v 7³⁰ hodin. Právě? Právě od 9⁰⁰ hodin jsme měli
v tělarnici domluveno v kině promítání super-
drasláku s hvězdičkou pod krycím názvem MEĎA
BĚDA. Akce, kino se celkem zdařila, jen soudruzi
oddělové vedoucí neustále mluví trapárnou so.
BOMBA a doslova se válili po podlaze (parketách).
Po obědi a poledním klidu (skutečně klidu, jako
vedoucí dne mluví potvrdit) jsme pod naporem
silného křiku samičili na naše lábořové
koupaliště. Škoda, že voda je tak nepředstavitelně
špinavá!

Po rnojemské péčení (večeře) jsme se odebrali
pro směnu opět ke koupališti. Tentokrát
s igelitkou špekáčků. Po oddělech jsme si
rozdělali ohničky (bez použití novinového
ani jiného papíru) a opékali a opékali...
... až se sešřilo... a byla vicerka a...

jak už to tak na láboře většinou bývá. Takže,
soudruhu generální tajemníku, co připravíte
na další den?

V RŮZNÝCH PRACOVNÍCH
POLOHÁCH

P. S.

V podvečer se příslušníci 5. oddělení
shracovali dlouhou chvíli házením
kamení; nejdrive po ~~sově~~ stromech
a následně po sobě navzájem.

A najednou začala léci jednomu
lázeňníku s hlavy krv. Po ráno
lékaři, a sestřičky na chirurgickém
oddělení žižňské nemocnice to bylo
ravu dobrý.

Alle poděkovat ráham pro příští
radiji doporučuji.

V lidlině dne 13.8.1990 ve 4.¹⁷ hodin
napsala Marla Kojlišková.

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU

CHATA
NA TÁBOŘE

RESTAURACE
SALÓNEK
ROZHLEDNA

TEL.: (0431) 92 389

III. SKUPINA
S OBSLUHOU
OBĚDY, VEČERE
PÁTEK - SOBOTA:
TANEČNÍ VEČERY
SVATBY,
PŘÍLEŽITOSTNÉ
HOSTINY

PROVOZOVATEL s. p. AGROPODNIK LOMNICE NAD POPELKOU

KAREL, VZORNĚ DODRŽUJÍCÍ PRAVIDLO „DŮVĚŘUJ,
ALE PROVĚŘUJ“

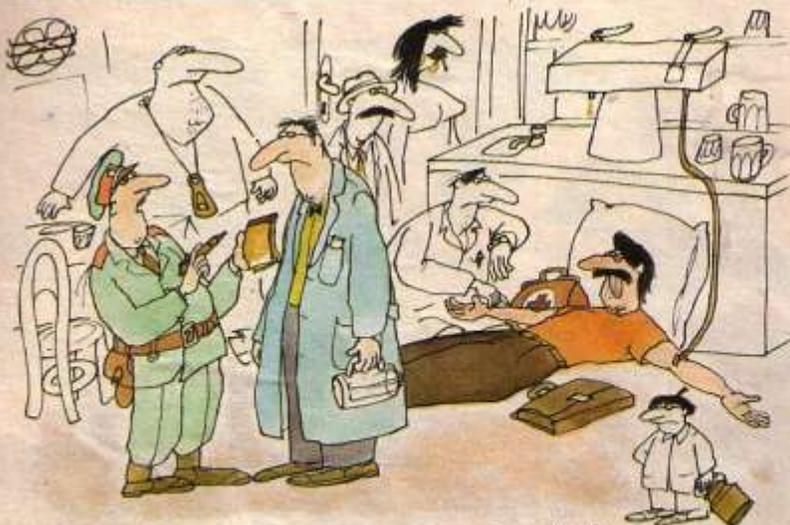

SEDM A PŮL CENTIMETRU JAKO VEČER. AŽ MI ZASE NĚKDO VYKLÁDÁ, ŽE RANNÍ PTÁČE
DĚL DOŠKÁČE!, ALE DŘÍV CHCIPNE!

Z NÁSTĚNKY
V HAMPELBU

Pan Čmolík

p. Zahrádník

KAREL KLOS

„Shrneme to: Přesto, že je vám známo, že ~~postihem~~ trpí na náhle a prudké zá-
chvaty dávivé žizně, nenatočil jste mu ... Clověče, to je ale úmyslné neposkytnu-
ti pivní pomoci!!!“

Na nožnani' dne

13. a 14. 8

Léla Páň 1990

Po madlidkém ústí dostal díli do patice
neto apron do chabek, dráim nic pero a traktém
se stohabik kuhlé bromradu papiru abapron a pár
šádek. A jistoi nemám katnicki' štiéro, musím
naptat škulčivostí katorí jali' jtu.

Po abychli' fláholi' jím si dala jednotro
, úrodí' kolum katoru, porád bíkí' dabalat' šdyž
jím po drou neto líel kalicí' kíl kamirita
do Hampyju (mimochodem máji brata byla
stá'le stejoi, kabí' se díli rámo plaly, proč' tu jirdit
kulobov) nadyčab se úrtví'ho cigarekovi'ho
houří, šlyli kam jím katorí' (nyjítví'jti' jedinoi,
bíkí' si nodyčuji' stá'ou kladimé' abtobolu (OH sleeping)
u kvi. jím tak pro kajimavost: šif odě'it
špá'it mui'í' pírú'jti'. Žhuta se k broding pro pítovoi'
kde šlyli Maia, Hilomš, Ira a ja. Nebí'valo dleuho
a Maia a Hilomšim katorí'vali' katorí'jím kpi'itovoi',
kí' pár nedavé'it ká'le nylitab k chabek u domoví'ni,
kí' se blí'it' rú'it'kšeni'. Šdoví' jím nylitab k Hampyju
a šta khorobovab, koda nýkuri' k dí'it' a kuhlé
náví'ni' (plastní' ranní') kladimé' nedví'í' tak jako
já' u ruce pero a nepí'it' křita slopis. Najimovoi'
se mi kdaté, kí' křivím' na 0 ný'atí' hlavy.
Dvo' prá'it' u líel dverí'el napravo na katorí' chodly.
Šlykly k mím' pátří'chám, a jistí' pítovoi' šti'rové
špatovab na šhodov, koprout do prá'ovoi'
katoré' od limoná'dy a prá'it'it' se o šaví'lu do hlavy.
Má'le pravou, šaví'cha ji pítovoi' jímom krotku ný'it'
nó'í' má' hlava, šdyž' jím se šní' abychli' (neto šakle -

neni ke svému časnému stavu nestyhlí) povore.
Ale pláče-li se se čtyřmi, není nic těžkého
zaujet svatou káň. Jen na stupních:
hledala jsem síly. Pro každé kdy opravdu se mi
kdy, že na druhém stupni první chvíle hlasy.
Aby tam každé někde byl!!! Rozhodl jsem se, svou
prudu se kličku a..... navařím se koci.
Ditám se koci na káňadí a my u chvíle hlasy
bylo jenom quatrordici, které přivírné ventalo.
Vracím se se k Hampyjev.

Tak zatím. Hledkou Dobrou noc!
fatmalitka Remata

P.S. Věšak pro ŠEFA:

Čeká, Malý je ročník hlídko (u baterky)
a já ráno. Sta dva jiné koniči byly.

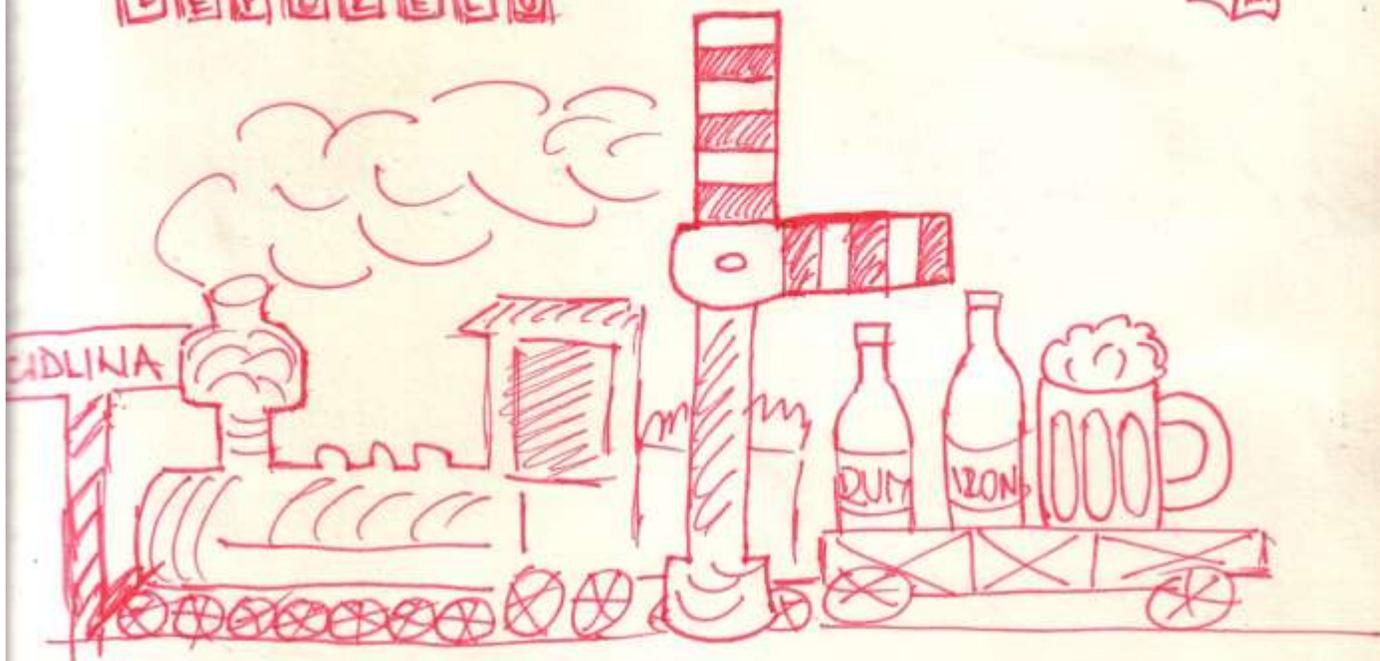

Milá Valda
Miláček

Stáček Václav 17.8.1990

TATR HARMONICZNY v jesázkový
LEPZELO PARDUBICE

Je lepší být bohatý!
nežli být chudý!
a to z finančních důvodů

CO DODAT ?

MŮŽU TAKY NĚCO ŘÍCT ???

TAK JO. TAK TEDA POSLOUČEŠTE. ČITĚLA BYCH ZE SVĚ
PONIŽENÉ POZICE VEDOUČÍHO - PRVOROČKA DOPLNIT
VYPRÁVENÍ ZKUŠENÉ PLAYERKY RENDÍ O VÝLETU DO
PRAKOVSKÝCH SKAL. UŠIMNO SI SPOROUVÍ ČÁSTI AKCE.
ZE ZÁKLADNÍHO TÁBORA SŠHG UTRAZILI POD UVEDENÍM
SOUBRAHA PLOKOVNÍKA MATĚSKY VYZBROJENI VYSÍLAČKAMI
K JINOLICKÝM RYBNÍKŮM. PRŮNÍ VÝŠKOVÝ TÁBOR
EXPEDICE "PRAKOU 90" BYL NAPLÁNOVÁN VE ZNÁMÉM
VYSOKOHORSKÉM STŘEŽISKU "U ČOCHTANA". PŘI ZASTÁVCE
CESTĚ PO ASFALTOVÉ NAH VYSÍLAČKY MOJNĚ VÝPOKOHLY
MOHLI SŠHG SI SDĚLOVAT (NA DÁLKU NĚKOLIKA METRŮ) TO
ŽE FANTASTICKY ČOUDÍ UBÍDNA (= BUDE FLÁKOTA!) NEBO
POKLÁDAT SVĚ PŘÁTELE POZTROUŠENÉ VE ŠIRODLU NA
BOMBARDŇKA. ČLOVĚK ANI NEMUSEL ŘVÁT A I ČHOLDA
V PŘEDU PADAL NA ČUNÍKA. NĚKTERÍ - ZÍSKALI POSLEZE
TAKOVÝ TIK, ŽE JAKHILE ZAČAL JEDEN VYTAHOVAT
ANTÉNU U VYSÍLAČKY, OSTATNÍ SE KLIDILI Z MOKRE
A ŠPINAVÉ CILNICE DO TRAVNATÝCH POROSTŮ KOLEM, TAK ŽE
POCHOD PŘÍPOHÍVAL SPÍŠC VOJENSKÉ CUCĚNÍ. SOUBRUH
GENERÁLNÍ TAJEHNÍK NÁS DO POSLEDNÍHO OKAZÍKU
IDEOLOGICKY VEDL VYSÍLAČKOU Z HANDEJZU ("UŠIMESTE
SI BLOCI DĚTI A NE NĚJAKÝCH PTÁKOVIN!"). PRŮNÍM VÍŠKOVÝM
TÁBOREM JSHE PROŠLI BEZE ZTRÁT - POUZE Š. PLOKOVNÍK SE
DO FERNETOVÉ UÁNICE KDESI ZAPOHNL, ALE HANDEJZ BAZY
DOHNAI A PŘEBEHNAI (ŠTÁNKY U ČESKÉHO RAJE - PIVO!)
ZDE ^U PŘESTÁVALA LEGRACE, PŘICHÁZEL PESTĚŽEČI ÚSEK VÝŠKOU.
PROŠIT SKALAMI ZULÁBI VŠICHNI, LEČ DOŠIT UACHOL SE PORA
BÍLO JEN NEŠILNĚŠITÍM A NEŠOUVAŽNĚŠITÍM SOUBRAHŮM.
POHINEME - LI DĚTI, KTERÉ JESTĚ DISPOUVÍ MĚŠTNOSTI A
ODVAHOU, DO UACHOLOVÉHO DRUŽSTVA SE SRONATE ZARADILI
A. ČHOLIK, A. ŠREBRAUSEK, A. P. MATĚSKA, A. KOVÁŘ A J.
TO, JAK SE VYPOŘÁDALI SPŘEVÝŠENÍM A NEBOŠTATEM KYSLÍKU
+ ALKOHOLU, DOKLÁDASI DOCHOVANÉ ŠNÍTKY. VŠICHNI BORCI
NEOHROŽENĚ ŠTOUPALI K UACHOLU, JAKOBY ŠIH TO BYLO OANO ŠTRA
NICKÝM ÚKOLEM. BEZDĚKY PŘÍTOH KOULECI OČÍHA, POTILI SE NA
ZADKU, DÁVALI ŠI NOHIT DO NEPŘÍROZENÝH POLOH A OŠTÁŠTŇOVAI
SVĚ OKOLI NESOUVISLÝMI VÝKRÍKY NEŠPOKOHNOSTI. TĚ, KTERÍ
NEHĚLI BOST ODVAHY (NEBO PROHILE), POVZBUZOVAL A. PLOKOVNÍK
VÝKRÍKY: "NEBOSTE SE, KNYŽ NA TO PŘÍŠBE, ŠTRANA VÁS PODAŽI!"
ŠOUBRUZI SE POTĚ ODEBRAU NA TUR. ČHATU NA HATONIHOU KYSELKU
A ZPĚT DO 2. VÍŠKOVÉHO TÁBORA. RADOŠTNE' BYTO ŠETKÁNÍ SE ZŠITKEM
EXPEDICE, KTERÁ ŠICE NEBOŠTYLA UACHOLU, MĚLA VĚAK ŠPOUŠTU ŠINYH
MEZAPOHENUTEIYNÝH ZÁŠITKŮ (VÍŠ, NONO A RENČO!)
ŠOUBRUH ŠREBRAUSEK PROVOOL PŘÍCOŠTĚ ZPĚT HOSARŠKÝ KOUSEK.
OŠKVOČIL ŠI DO LEŠA, PŘÍTOH MĚL ZAPNUTOU VYSÍLAČKU A NÁHLE
PŘÍLETĚLA BOMBA. A TAK ŠIHHL TENTO ŠOUBRUH NÁŠEDNOU NEJEN
ŠRÁT A BROUSIT, ALE JEŠTĚ MOČITI, VYSÍLAT A PADAT!
BYL TO DOŠY ŠOUBRUH! VÍŠE TAKOVÝH ŠCHOPNÝH!

rafal Jane Havelov

nenová, jak bych to viděla, tak
to raději jít, protože bych asi nepřistála
kudsi. "Ši'fi' oliv! Ši' perfektní oblož,
leže s tělou fajn a nikdy na tebe ne-
zapomenu!" Chou, až uvidíš, si nikdy tu
nebudu, a myslím si, že se nepoužiješ k tomu
s námi. Děťky, když jsi jedl kudy se táže/
svět.

P.S. Jisti jedna věc. Nejhorší bude
si říci, že jsem L.B.S., když se soujedu se
do svých domovů. Když jsem si - nedouci
a spít tu kudy ješ. Pude mi
je tak dívka smutná. Ale snad to
shoveme. Nejhorší bude cista na kon
světa. Moxa, na kterou letos jede sama.
Bez dětí, nedouci...
P myslí kudy měl šita - tatka Karla,
Máti, Rexa, Radka, Radka (někdy se -
HOLKY TĚŽÍ TO HAV), ale i na ty vstane!
Bude to moxna cista, ale al' siže CIDLINA '91

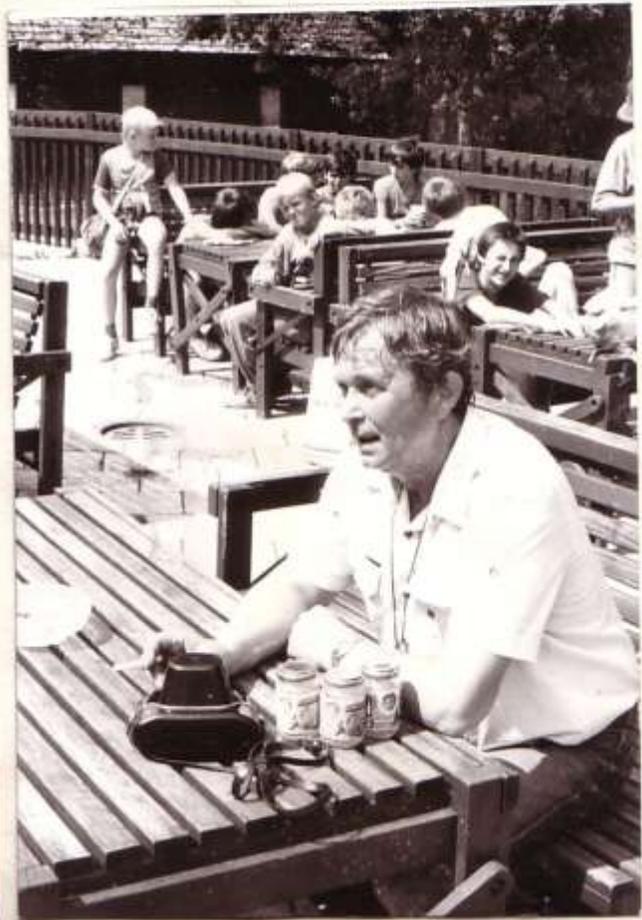
Ahy, "moxdi"

Moxa

30. 11. 2008

VODEČKY SE NAPILA
PSACÍ SLINU CHYTLA

Penca klesající :

POD ZÁMEČKEM V BALONKU
 V BOBOTU AŽ NA SKLONKU
 SEĚLI JSME SE ZA STRÍZLIVA
 MATĚŠ SKLIEČKA ZASE ZPÍVA.
 JEP SINĚCO VYMÝŠLI,
 KDOVÍ CO ZAZ ZAMÝŠLI
 NA NAŠ VŠECHNY OČKEM CUMÍ
 JAK MÁŠ VŠICHNI VELKÝ ČUNÍK
 Z ČEHO, ŽE VŠICHNI MÁME (?)
 JEŠTĚ, ŽE SE DOBRĚ ZNÁME
 Z CIDLINEČKY Z ŽELEZNICE
 KLOPÍME PÍVO BEZ SKLENICE
 SLZÍME A ŽVEHE SMÍCHEM
~~COPRAVÁME SE TA PÍVEM.~~
 TĚŠÍME SE ZASE ZA ROK
 VŠICHNI NA TO MÁME NAŘOK.
 CIDLINA JE ŽIVOT NAŠ
 AŽ VAŠ VIDÍM ZA ROK ZAS.

mamí máš nějaký nábla

Penca je styru form ^{Penca} / ^{redemoluce}

stark se u m' na doma' /
la malich'.

Je to best

dieta se ty chodit' do ul

500g se paco

Nová z kuro

PO PĚTI LETECH

Růžejší mi Hollic. Ka' některé
vici mair oblišný námer mair ostobu
kole a tel rucolmú mi neroy
neretilyjít ra ropin. Ca nem' neprino
nem' oblarano, a kly ropin smese
vra a ja neclai ropin ublišit
Kaltis

ŘIKÁ SE, ŽE KAŽDÝ DEN BY SI MĚL ČLOVĚK PŘEČÍST NĚJAKÉ MOUDRO,
NEBO NĚCO, CO HO OBOHATÍ (DUŠEVNĚ). DNES JSEM SI TADY U VÁS
V HK. KOUPILA KNÍŽKU A PŘEČETLA SI, ŽE:

" LÁSKA JE JAK LÉČIVÁ BYLINA;
SLABÉMU NEUBLIŽÍ, ALE SILNĚHO NEUYLÉČÍ "

A TAK PROSÍM, MĚJME SE RÁDI, SCHÁZEJME SE A POTŘEBUJME SE.
A AŽ TA NAŠE SETKÁNÍ NEHAJÍ TAK MELANCHOLICKÝ RÁZ, JAKO
TO DNEŠNÍ, PODZIMNÍ. I KDYŽ, MATEJ ŘIKÁ - " NOSTALGICKÝ DNY
JSOU U NÁS.... " - A MÁ PRAVDU. BOHUŽEL.

ANOS ZA MĚSÍC P
O Jana Hanrecler

Čis nejake' moudro nebudu, ko radši prijdu
na svaz. Matej ma' vedycky pravdu, proto
se pitte sejdem v zimě. Konečně nejake'
obobaceni' našich svazi (zim' je moc pěkná)

spor. vinkent **manf. Marek**

Jelepa' je Loupa u'kol om' ofes
spocsta 89 to kupa' ham by ve'ce spes

Pod Lámečtan 20.10.90 **Marek**

u
rody

V Hlaseci Křivkové
20. 10. 1999

Vážení přátelé!

Jelikož se mi stále čtí dostati do rukou

Auto naší i vaší kroniku, tak toho s radostí
využívám. Jsem moc rád, že jsem se
seznámil s tak dobrou kolektivní redakcí
samostatným šéfkem Pavlem Štečkou.

Jsem rád že vrátím i malou nově komarcký
a kamarský. Mědy jsem nepsal tomu, že
se takto s vámi spojuji, a nakonec nepsal
tomu, že bych se s vámi spolupřič.

A proto se všechno chci říci;

Život máme takový,
jaky' si ho uděláme!

Jsem s Ma'chodka,
ale mám všechny -
moc rád jaký
j soužer k Haany

To mi přeji Vaší rovy spolupřič
Petr Fiala

Vážený pane - avy

Já jsem štěstí žil,
Karel je hořký trávaco,
ale já ho víc moc rád
pro to že na večerky roždil,
jáť je mi ži máme,
se dohodě smížit
k nám, mladým,
čimž je tuhé mladý!
Už jsem věk. Mám ho rád.
Už šel fakt!
Štěstí

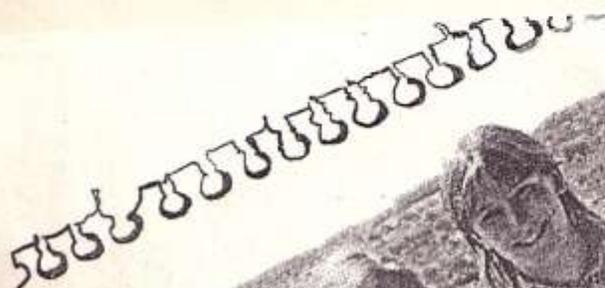
Petr Matějka

*dovoluje si oznámit, že ukončil
studia na fakultě strojního
inženýrství Českého vysokého
učení technického a tuže ve
středě 12. prosince 1990 v 9 hod.
v Obecním domě v Praze*

promován

strojním inženýrem.

506 01 JIČÍN, DUKELSKÁ 667

Kamila Kloudová

HAVLÍČKOVÁ 1, ZNOJMO

AUGUST

MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY	SATURDAY	SUNDAY
	1	2	3	4	5	11 ^{30h}
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Daniel Hudeček

POHRANIČNÍ STRAŽE 11, ZNOJMO

"JSEM RYBA A TY JSI MŮŘE"

JOHN LENNON

Čim dle x. To si uón km vice to móm rád

Wmbi Serbranch

Denka Pechovská
Peká Palenta

Budou oddáni
18 srpna 1990 v 11.30
v H. Brádeck u Libáni

Jičín, Jahnová 354
Nový Bydčov, Galádov 50

Kyflice 11.8.90

Vážený a milý pane Zbrazdovské!

Bratři Vaš pokračují z dobrou.
Kterou tuším ne chystá se svou dekou a vytkem.
Všude končíme, ale já jsem ještě v týden
přijdu nejspíš a svou manželkou, protože se mu-
síme vrátit u klobučky, kluša, německé říje a Prose.
Teď o mi bude zrovna něco málo deere. Manželka
odmítá a musel cestovat do Zelenice, potěšuje
ti také odpovídat. Proto se musel znovu omlu-
nit a až jsem se shledem šel podívat se na
Vaš taler, nemohl z říditu du vodu a s Vaší
a s dětmi oslovit prout.

Byl jsem 10 let skautem ze 1. repu-
bliky a absolutně jsem nikdy skautských
talerů a mám se mi napomenutí vy-
mínil, proto jsem chtěl vidět a prout řídit
Vaš orady.

Sice se řídit klobí, ale snad ještě
někde; jak se řídit: Dáti potěšit, uměním
přítí polá.

Příj Vaš a dětem klobí prouti
a ještě jednou díky Vaš chtěl proutem ze
mne milí Vaš prouti. Velice si toho váším!

Milému Vaš
Jedním Dětem

21. 7. 1991

OZNAMUJI
VÁM ŽE SE NÁM

15. 7. 1991

v 850 vácen narodila holčička

mešičku

"Lucie"

"Hobu pridětat -
pozdrave Váca
Zorij"

[Handwritten signature]

Lucie
[Handwritten signature]

V Jičíně, 18.3.1991

Oznamuji všem svým milým přátelům,
že se, počínaje druhým dnem aprílovým, nedobrovolně

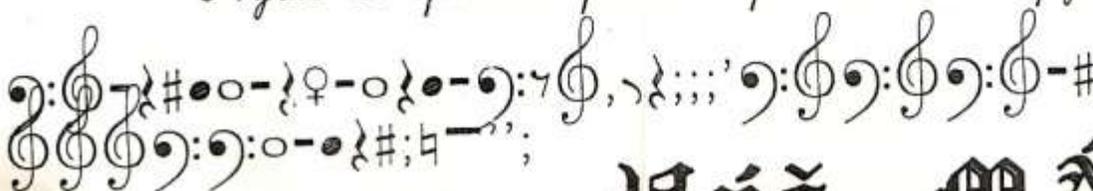

DOBROVOLNÝM TANKISTŮM

Se všemi pozůstalými se rozloučí
už ne první pátek v měsíci, ale
v pátek dne 22. března 1991 v 18,00hod.
na našem oblíbeném místě
v restauraci Pod strání.

...dobrou náladu a kontaktní čočky s sebou!
Přijďte si společně pobřečet při oblíbeném pivu.

Váš MÁTA

už ne Rohozec a Marsky, ale...

Posledni'
Yaneček

a
shohem a
řátcček

7. Ročník dne 16. 8. 1989

Vážená sestřičko,

piš Tiám, abych Tiám sečteně poděkovala
za to, že máš sign i v pionýrském táboře. Tiám
zároveň oslavil pěkně své 18. narozeniny.

Když jsem při podávání přelstily do PT
spjotila, že termín je v době, kdy má mít
narozeniny, tak jsem si chtěla signa nechat
doma. Ale nakonec jsem narozeniny oslavila
předem a teď jsem ráda, že jsi a že se
dostal mezi tak personé lidi.

Jednou se v táboře líbí, píši, že máš dobrého
sedmáctého a také mi napsal a vašem blaho-
přání.

• Jistě jednou Tiám děkují

a. Bratřová

Konec poslední stránka knořky. Dvať let
už bylo jako voda a zůstala jen kromada
vzpomínků udržitelných do dvou červených dnů.
Obraťme stránku, aby se připomněly ty
denní trávi a stovky krásných zážitků.
Díky vám všem, přáteli! Bylo to s vámi
nejlepší čas.

Vás ještě čerá mnoho různých dobrodružství:
přijemných i méně příjemných. Bylo by ale
přima, když by vzpomínka na tábor byla
pro vás celý život. Nežným pobytům,
zábenem s vůní jehličí, rosy a slunce
a něde v bouři, s tímž zapomenutým
na vás jakmile ten pověstný Rohozec a
marsy.

Každoročně jsem pohledem měř obcházel
tábor a tře k loučít s místy, sčera jsem
mě rád. Tento rok jsem pro slzy neviděl
na cestu. Loučení bývá vždycky těžší.
Snad proto muselo na jávě zronit
přišt toto moje vyjádření. Kráži, sčera

jsme miloval a ctili a v něm jadu
doma, myslím vám všem, moji milí,
štěstí jste mě tímto časem po deset let
provázeli:

ještě napolead,
váš
Sg

Konec kroniky LPT Cidlina, která zachycuje události III. běhu Karla Zahradníka z roku 1990.

S laskavým svolením Velkého šéfa Karla Zahradníka
sestavil nadaufírák, oddílový vedoucí a sporták Petr Matějka z Jičína
© 2012